

и всички-тѣ времена, когато намъ, или на други се е случвало да го видятъ, се е всяквга оказвалъ като едно страхливо животно: то мы, съ позволеніе-то на индукція-та можемъ право да заключимъ че заецъ-тѣ е всякога и на всеждѣ едно страхливо животно. — Подобнимъ образомъ разумъ-тѣ посредствомъ наведеніе-то достигва и до сѣщности-тѣ на видовы-тѣ, или родовы понятія. Ако сирѣчь разумъ-тѣ разглѣдѣ много нѣща, но не се докѣчи до мѣсто-то и до време-то на тѣхно-то сѣществованіе, и ако намѣри въ тѣхъ общы свойства: то за да се не мори съ издирьванье-то имъ въ разни мѣста и въ разни времена: онъ скѣсва таково едно несѣвѣршено издирьванье и заключава че: всички-тѣ нѣща що се сѣдѣржатъ подъ сѣщій образъ (типъ) вѣроятно се явяватъ съ сѣщцы-тѣ свойства. Но явно е че свойства-та, които се явяватъ отъ всички-тѣ нѣща извѣстнаго рода, трѣба да составляватъ тѣхнѣ-тѣ родовѣ сѣщность. Чрезъ наведеніе-то слѣдователно се получва и родова-та сѣщность на нѣща-та. Ако на примѣръ мы смы видѣли много хора одного извѣстнаго народа които сѣ лукави и развратени; то мы спорядъ това оцѣняванье заключаваме че и всички-тѣ хора на тойзи народъ трѣба да сѣ лукави и развратени. — Спорядъ сѣщій тойзи способъ наведенія казва и Несторъ въ една отъ Лѣтописы-тѣ си „Греки бо лукави сушь“ При това, наша-та мисль се вѣзвожда не само кѣмъ много недѣлимы и родовы сѣщности; но и кѣмъ взаимно-шо шѣхно отношеніе въ различни мѣста и въ разни времена, и чрезъ туй она се вѣзнося кѣмъ общы сужденія що изражяватъ причинны-тѣ связи на естество-то и строино-то твореніе міра сего. На такива по видимому наведенія основаватъ се всички-тѣ почти естественни науки, всички-тѣ предприемванье-та и усовершенствованія въ область-та на художества-та (занаети-